

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka v právní věci

žalobkyně: **I. K.**
zastoupena JUDr. Janem Burešem, Ph. D., advokátem
se sídlem Za Poříčskou bránou 375/22, 186 00 Praha

proti
žalovanému: **Ředitel Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje**
ve věcech služebního poměru
se sídlem Ulrichovo náměstí 810, 501 01 Hradec Králové

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 5. 2018, č. j. ŘŘ-453/2018

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 5. 2018, č. j. ŘŘ-453/2018, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen uhradit žalobkyni k rukám zástupce náhradu nákladů řízení ve výši 8 228 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně proti rozhodnutí, kterým náměstek ředitele žalovaného pod č. j. KRPH-38364-58/ČJ-2011-0500VO ze dne 23. 1. 2018 zamítl žádost žalobkyně o přiznání náhrady za škodu na

zdraví. Žádost žalobkyně podala dne 12. 10. 2016, doplnila podáním ze dne 20. 1. 2017; požadovala náhradu za ztížení společenského uplatnění ve výši 1 000 000 Kč (vyčíslenou znaleckým posudkem MUDr. F.), náhradu účelně vynaložených nákladů spojených s léčením ve výši 49 903 Kč, náhradu za jiné poplatky spojené s léčením ve výši 28 018 Kč, náhradu za veřejnou hromadnou dopravu spojenou s léčením ve výši 3 895 Kč, náhradu za užití soukromého dopravního prostředku za ujetí 8 627,6 km, náhradu za ztrátu na služebním příjmu. Uvedené nároky žalobkyně uplatňovala v souvislosti se služebním úrazem, který utrpěla dne 8. 9. 2011 při dopravní nehodě služebního vozu.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně má za to, že obě rozhodnutí správních orgánů jsou založena na nesprávném právním posouzení a nesprávně zjištěném skutkovém stavu.
3. Předně žalobkyně namítla, že posudek Lékařské fakulty UP v Olomouci (Posudek UPOL) nebyl objektivní, přesto však bylo prvostupňové rozhodnutí odůvodněno pouze a výhradně tímto posudkem. Nebylo náležitě zdůvodněno, proč bylo přikročeno k jeho zadání a proč nebylo přihlíženo k jiným podkladům, zejm. posudku MUDr. F., který předložila žalobkyně, či ke značnému množství jejích lékařských zpráv. Nebylo vůbec zřejmé, jakým způsobem byly jednotlivé důkazy a podklady hodnoceny, jakými úvahami se prvostupňový orgán řídil, proč měl některé skutečnosti za prokázané a jiné nikoli.
4. Žalobkyně dále poukázala na skutečnost, že závěry Posudku UPOL, ze kterého vyplývá, že by měla být víceméně zcela zdravá, jsou v přímém rozporu se závěry Lékařského posudku o zdravotní způsobilosti příslušníka bezpečnostního sboru k výkonu služebního místa ze dne 9. května 2017, v důsledku kterého byla žalobkyně následně propuštěna ze služebního poměru příslušníka Policie ČR, se závěry Posudku MUDr. F., stejně tak i s obsahem ostatních lékařských zpráv a dalších podkladů pro rozhodnutí, které byly shromážděny v rámci dosavadního řízení. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně a rozhodnutí ředitele Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje ve věcech služebního poměru ze dne 29. května 2017 č. ŘŘ-596/2017 (propuštění žalobkyně ze služebního poměru), si svým obsahem vzájemně odporují. Z tohoto postupu služebních funkcionářů lze dovozovat snahu propustit žalobkyni ze služebního poměru a zároveň se zbavit jakékoli odpovědnosti za závažnou újmu na zdraví, jejímiž následky do současnosti žalobkyně trpí. Vnitřní rozpornost obsahuje též samotný posudek. Z jeho závěrů vyplývá, že žalobkyně de facto netrpí žádnými obtížemi, a zároveň že její současný stav nevznikl v příčinné souvislosti se služebním úrazem. Tyto dva závěry se z logiky věci vylučují. Pokud by žalobkyně skutečně netrpěla žádnými obtížemi, nebylo by jakkoli nutné vyjadřovat se k příčinné souvislosti, zda je tento stav zapříčiněn služebním úrazem.
5. Pokud se v prvostupňovém rozhodnutí uvádí, že neměl být u žalobkyně stanoven stupeň nedoslýchavosti, tento nebyl stanoven ani Posudkem UPOL. Zadání posudku nebylo směřováno ke stanovení stupně nedoslýchavosti žalobkyně. Jako účelové se nadále jeví i tvrzení, že neměl být Posudkem MUDr. F. zkoumán zdravotní stav před služebním úrazem. V rámci předmětného řízení ve věcech služebního poměru existovala celá řada podkladů, ze kterých bylo patrné, že žalobkyně byla před úrazem zcela zdravá. Posudek MUDr. F. to výslovně uvádí, což odpovídá i zdravotnické dokumentaci. Žalobkyně byla v době úrazu velmi mladého věku, relativně krátce po absolvování vstupních zdravotních testů, nezbytných pro přijetí do služebního poměru příslušníka Policie ČR. Pokud by

snad zde skutečně vyvstala pochybnost tohoto rázu, bylo v silách správních orgánů obstarat si z moci úřední za tímto účelem relevantní podklady pro rozhodnutí. Nadto nelze přehlédnout skutečnost, že posudek UPOL se zdravotním stavem žalobkyně před úrazem vůbec nezabývá.

6. Zadání zpracování Posudku UPOL zřejmě nebylo motivováno snahou o objektivitu, odstranění pochybností a nutnost posouzení skutečností důležitých pro rozhodnutí, jak je uváděno v odůvodnění obou rozhodnutí. Jako podstatně pravděpodobnější se nadále jeví snaha obstarat podklad pro odmítnutí jakýchkoli nároků žalobkyně, čemuž nasvědčují i ostatní okolnosti případu. Žalobkyně posudek označila za zaujatý, tendenční a *a priori* odmítavý. Přestože žalobkyně námitky vznesla již v odvolání, žalovaný pochybnosti nijak věcně nevyvrátil.
7. Dále žalobkyně namítala nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí. Zcela nesprávný je pak závěr žalovaného, že to, o které provedené důkazy se rozhodl služební funkcionář své rozhodnutí opřít, z rozhodnutí „vyplývá,“ neboť v rozhodnutí taková formulace chybí.
8. Závěrem žalobkyně vyjádřila nesouhlas s tím, že by za průtahy dosavadního řízení nesla odpovědnost. Poukázala na dlouhotrvající nečinnost žalovaného a přepjatý formalismus. Navrhla zrušit pro nezákonnost obě rozhodnutí, tj. rozhodnutí vydané ředitelem Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje ve věcech služebního poměru, vrchním radou plk. JUDr. D. F., číslo ŘŘ-453/2018 ze dne 4. května 2018 a rozhodnutí náměstka ředitele Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje pro ekonomiku vrchního rady plk. Mgr. Ing. M. B. č. j. KRPH-38364-58/ČJ-2011-0500VO, ze dne 23. ledna 2018.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný ve svém vyjádření konstatoval, že žalobkyně byla rozhodnutím žalovaného č. ŘŘ-596/2017 ze dne 29. 5. 2017 propuštěna ze služebního poměru podle § 42 odst. 1 písm. h) zákona č. 361/2003 Sb., neboť podle lékařského posudku zdravotnického zařízení dlouhodobě pozbyla zdravotní způsobilost k výkonu služby. Lékařský posudek, který byl podkladem pro toto rozhodnutí, vyhotovilo Zdravotnické zařízení Ministerstva vnitra - Oblastní zdravotnické zařízení Hradec Králové dne 9. 5. 2017. Důvodem pro stanovení zdravotní klasifikace „D“ byl chronický cervikokraniální syndrom (tedy diagnóza M 53), nikoliv následky služebního úrazu ze dne 8. 9. 2011. Toto vyplývá z podkladů ze spisového materiálu – lékařského posudku ze dne 9. 5. 2017, rozhodnutí žalovaného č. 596/2017 ze dne 29. 5. 2017, i ze znaleckého posudku Lékařské fakulty UP v Olomouci ze dne 11. 10. 2017, který v provedeném řízení nechal vyhotovit prvostupňový orgán.
10. Propuštění žalobkyně ze služebního poměru ze zdravotních důvodů není v žádném případě v příčinné souvislosti se služebním úrazem ze dne 8. 9. 2011. Pokud žalobkyně poukazuje na zprávu z výstupní lékařské prohlídky, ve které je jako jeden z lékařských závěrů uvedeno „Stp. distorzi krčí páteře – služební úraz ze dne 8. 9. 2017“ (tedy stav po distorzi), tuto skutečnost nelze interpretovat jako závěr, že zdravotní stav žalobkyně, který vedl ke zdravotní klasifikaci „D“, je v příčinné souvislosti se služebním úrazem. Konečně, jak vyplývá z rozsudku NSS sp. zn. 6 As 146/2016 – 26 ze dne 18. 1. 2017, lékařské zprávy jsou pouze podkladem pro rozhodnutí ve věci samé (nemají samy o sobě

charakter rozhodnutí, kterým je správní orgán vázán) a jako takové je nutné je hodnotit jednotlivě i ve vzájemných souvislostech.

11. Žalobkyně v řízení ve věcech služebního poměru na podporu svých tvrzení předložila jako důkaz znalecký posudek MUDr. F., CSc., ze dne 30. září 2016, znalce z oboru zdravotnictví, odvětví stanovení nemajetkové újmy na zdraví, který si nechala sama vypracovat. Při hodnocení tohoto listinného důkazu dospěl prvostupňový orgán k pochybnostem o správnosti jeho závěrů, neboť znalec při zpracování posudku vycházel pouze z lékařských zpráv předložených žalobkyní (bez provedení osobního lékařského vyšetření), a vyhodnotil zranění žalobkyně jako opěrkové poranění krční páteře, výši odškodnění posoudil podle přílohy č. 3 k vyhlášce č. 277/2015 Sb., a to dle položky 3.13 – oboustranná praktická nebo úplná hluchota (včetně opěrkového syndromu). Tomuto závěru však zjevně neodpovídají podklady v podobě lékařských zpráv, které byly v době zpracování posudku MUDr. F. k dispozici. Naopak znalecký ústav UPOL vycházel při hodnocení zdravotního stavu žalobkyně ze závěrů vyšetření, které provedli jednotliví znalci osobně. Podle názoru žalovaného postupoval prvostupňový orgán při zadání znaleckého posudku nezávislému znaleckému ústavu správně. Předmětem znaleckého posudku UPOL bylo posouzení zdravotního stavu žalobkyně v porovnání s předloženými lékařskými zprávami a posudkem MUDr. F. Důvodem předložení posudku MUDr. F. bylo určení oblasti při posuzování zdravotního stavu žalobkyně, na kterou se znalecký ústav má zaměřit, nikoliv snaha o zpochybnění důkazů předložených žalobkyní. Znalecký ústav UPOL pak došel k jednoznačnému závěru, že současný zdravotní stav žalobkyně nesouvisí se služebním úrazem ze dne 8. 9. 2011, když úraz ze dne 8. 9. 2011 na žalobkyni žádné zdravotní následky nezanechal. Tyto závěry si neodporují, naopak se vzájemně doplňují.
12. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

IV. Posouzení věci krajským soudem

13. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“). Po prostudování správního spisu dospěl soud k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům, přičemž při tom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného.
14. Ze správního spisu soud zjistil, že žalobkyně utrpěla při jízdě služebním vozidlem úraz dne 8. 9. 2011. V záznamu o úrazu je uvedeno zranění: pohmoždění čelisti, krční páteře a pravé dolní končetiny. Úraz byl uznán jako služební; pracovní neschopnost žalobkyně trvala od 8. 9. 2011 do 14. 11. 2012. Ze sdělení MUDr. H. ze dne 11. 10. 2012 vyplývá, že trvání pracovní neschopnosti bylo v souvislosti se služebním úrazem. Dle lékařského posudku o bolestném ze dne 28. 2. 2013 byla stanovena diagnóza žalobkyně: Pohmoždění hlubších struktur krčních, zhmoždění ramene a paže, podvrtnutí a natažení bederní páteře, otřes krční míchy, otřes mozku lehký, vše oceněno bolestným 140 bodů (16 800 Kč).
15. Pojišťovna při vyplácení náhrady dotázala zaměstnavatele žalobkyně, zda další pracovní neschopnost ke dni 13. 6. 2013 je i nadále v souvislosti se zraněním z nehody, jak tvrdila poškozená. K tomu žalovaný odpověděl, že nikoliv.

16. Z lékařských posudků ze dnů 25. 7. 2013 a 3. 11. 2015 soud zjistil, že žalobkyni byla stanovena způsobilost ke služebnímu místu s omezením C.
17. Dne 12. 10. 2016 žádala žalobkyně o obnovu řízení o náhradě za služební úraz, neboť byla znaleckým posudkem MUDr. F. dle jejího názoru prokázána příčinná souvislost služebního úrazu s jejím aktuálním zdravotním stavem.
18. Ze znaleckého posudku MUDr. F. ze dne 30. 9. 2016 soud zjistil, že tento znalec závěrem posudku stanovil, že *„ze zdravotnické a spisové dokumentace poškozené vyplývá, že její současný zdravotní stav je určen trvalými následky poranění, které utrpěla při výkonu služební činnosti jako předtím zcela zdravá, řádně připoutaná spolujezdkyně při dopravní nehodě služebního automobilu dne 8. září 2011. Dosud neodškodněné ztížené společenské uplatnění poškozené je srovnatelné s postižením uvedenými v Příloze č. 4 Vyhlášky č. 277/2015, odškodnění představuje částku 1 000 000 Kč.“* Ve znaleckém posudku jsou okopírované lékařské zprávy, avšak u některých z nich není zřejmé, ke kterému pacientovi, kterým lékařem a kterého dne byly vystaveny. Znalec uzavřel, že jde o tzv. whiplash syndrom, tj. opěrkové poranění krční páteře s typickým postižením ústrojí rovnováhy. Znalecký posudek obsahoval znaleckou doložku zhotovitele.
19. Správní spis obsahuje též kopie zdravotních zpráv poškozené, z nichž lze upozornit na zprávu ze dne 23. 6. 2014 od MUDr. L. se závěrem: stp whiplash injury, ze dne 1. 8. 2014 od MUDr. Č. z FN Motol se závěrem: stp. Whiplash injury, ze dne 15. 10. 2014 od MUDr. L. U. se závěrem: trvalý následek „whiplash-injury“. Dále zpráva ze dne 27. 1. 2015 od MUDr. M. se závěrem whiplash injury, či zpráva ze dne 4. 4. 2016 MUDr. B., a to rovněž se zmínkou o whiplash injury. Z potvrzení MUDr. V. (příloha č. 115 ve správním spisu) se podává, že lékař potvrdil, že pracovní neschopnosti žalobkyně byly vystaveny pro potíže Whiplash syndromu, ke kterému došlo při autonehodě dne 8. 9. 2011 a jsou tedy v přímé souvislosti s úrazem.
20. Z lékařského posudku ze dne 9. 5. 2017 soud zjistil, že žalobkyni byla stanovena zdravotní klasifikace D, tj. pozbyla zdravotní způsobilost pro výkon služby.
21. Ze znaleckého posudku ze dne 11. 10. 2017, vypracovaného Lékařskou fakultou UPOl vyplývá závěr, že komise odborníků neshledala na žalobkyni žádné známky organického poškození nervového systému, sluchového aparátu ani krční páteře. Současný stav žalobkyně nesouvisí přímo ani nepřímo s udávaným úrazem utrpěným při dopravní nehodě dne 8. 9. 2011. Z vyjádření MUDr. K. U. soud cituje: *„Podle mého soudu jde o typický případ tzv. kompenzační (dříve rentové) neurózy. Nese totiž řadu typických rysů, (...). Mohu argumentovat tím, že za 50 let své klinické praxe jsem se nesetkal s trvalými následky po podobném zranění u člověka, který by neměl nárok na finanční odškodnění. Stanovení náhrady „per analogiím“ s oboustrannou hluchotou pokládám za absurdní.“*
22. Dne 23. 1. 2018 vydal správní orgán I. stupně (náměstek ředitele žalovaného) rozhodnutí, kterým žádost žalobkyně zamítl. V odůvodnění zrekapituloval dosavadní průběh řízení a konstatoval, že po prostudování posudku MUDr. F. vznikly pochybnosti o úplnosti zjištění skutkového stavu a správnosti závěrů učiněných znalcem. Proto byl ustanoven k posouzení zdravotního stavu žalobkyně znalecký ústav. Úrazová komise pak na základě závěrů posudku znaleckého ústavu doporučila nevyhovět žádosti žalobkyně.

23. Dne 4. 5. 2018 poté vydal žalovaný napadené rozhodnutí. V něm se opět zabýval tím, jaké nedostatky spatřoval v posudku MUDr. F., proč byl ustanoven znalecký ústav a k jakým závěrům došel.
24. Krajský soud se zabýval námitkou průtahů dosavadního řízení a dospěl k závěru, že i kdyby byly průtahy na straně správního orgánu zjištěny, nemohla by tato skutečnost zapříčinit zrušení rozhodnutí. Nesouhlas žalobkyně stran toho, že za průtahy nenese ona odpovědnost, není způsobila žalobní námitkou v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu, nýbrž „náleží“ do řízení o žalobě proti nečinnosti správních orgánů, kterou žalobkyně mohla podat v průběhu řízení, domnívala-li by se, že průtahy na straně správního orgánu jsou neodůvodněné. V tomto řízení se proto soud zaměřil pouze na zákonnost konečného rozhodnutí.
25. Dále krajský soud přistoupil k hodnocení otázky **přezkoumatelnosti obou správních rozhodnutí**, neboť žalobkyně nepřezkoumatelnost namítala v několika bodech žaloby. K tomu soud uvádí, že nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů tak má místo zejména tehdy, opomene-li správní orgán či soud na námitku účastníka **zcela (tedy i implicitně) reagovat**. (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012 - 45, či ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016 - 64, či ze dne 27. 2. 2019 č.j. 8 Afs 267/2017-38). Správní orgány a soudy ovšem nemají povinnost vypořádat se s každou dílčí námitkou, pokud proti tvrzení účastníka řízení postaví právní názor, v jehož konkurenci námitky jako celek neobstojí. Takový postup shledal ústavně konformním i Ústavní soud v nálezu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08.
26. Nelze proto dát žalobkyni za pravdu, že by rozhodnutí správních orgánů trpěla nepřezkoumatelností ve výše uvedeném smyslu. Správní řízení v prvním a druhém stupni (tzn. rozhodnutí správního orgánu I. stupně i odvolacího správního orgánu) tvoří jeden celek, a to od jeho zahájení až do právní moci konečného rozhodnutí (viz např. rozsudek NSS ze dne 28. 2. 2007, č. j. 7 As 72/2006 - 167, rozsudek NSS ze dne 16. 8. 2018, č.j. 1 As 165/2018-40). I pokud by správní orgán I. stupně nevyjádřil důvody zadání nového znaleckého posudku přímo, avšak odvolací orgán tyto skutečnosti upřesnil, nejde o vadu správního řízení. Soud však k tomu uvádí, že i v prvostupňovém rozhodnutí je dostatečně zdůvodněno, proč bylo přistoupeno k pověření znaleckého ústavu. Obě rozhodnutí v této věci jsou řádně odůvodněna, je z nich seznatelné, z čeho správní orgány vycházely a jak jednotlivé důkazy hodnotily. Žádné z nich netrpí takovými vadami, aby bylo možné učinit závěr o jejich nepřezkoumatelnosti.
27. Krajský soud nicméně shledal žalobu důvodnou, a to pro nedostatečně zjištěný skutkový stav. K jednotlivým posouzením zdravotního stavu a závažnosti jeho poškození pak krajský soud zaujal následující závěry.
28. Lékařský posudek MUDr. F. bez dalšího neospravedlňuje vyplacení částky odškodného, kterou znalec určil. Jak podotkl žalovaný, tento znalec žalobkyni ani osobně nevyšetřil, vycházel pouze z lékařských zpráv. Z nich však většina byla datována do předcházejících let. Z obecně dostupných informací o *whiplash syndromu* je zřejmé, že jde o tělesné

poškození, které se může časem vyvíjet, tedy není vyloučeno ani zlepšení zdravotního stavu pomocí rehabilitací apod. Pokud tedy znalec vycházel z lékařských zpráv, z nichž sice některé výslovně o *whiplash syndromu* mluvily, nešlo o aktuální zdravotní stav poškozené. Nutno upozornit též na to, že výši náhrady není oprávněn určit znalec. Jeho úkolem je pouze určit ztížení společenského uplatnění, respektive trvalé následky poškození zdraví, popř. procentuálně vyjádřit omezení posuzované osoby.

29. Nicméně ani znalecký posudek UPOL nedostal dostatečnému podkladu pro rozhodnutí správního orgánu. Znalci nezodpověděli dostatečně jim položenou otázku, a to zejm. otázku č. 1, tedy se podrobně nevyjádřili k lékařským zprávám poškozené, resp. ke znaleckému posudku MUDr. F. Pouze MUDr. K. U. předesílá polemiku s MUDr. F. s tím, že názory těchto lékařů jsou diametrálně opoziční. Zatímco MUDr. F. ve znaleckém posudku jasně uzavírá, že jde o *whiplash syndrom*, MUDr. U. naznačuje rysy tento syndrom vylučující, resp. navozující ho za účelem dosažení odškodného. Zcela odlišný názor mají znalci též na užití hodnotících kritérií, resp. diagnózy, kterou použil MUDr. F. Krajskému soudu se však i z laického pohledu nejeví přiléhavé stanovení hodnoty nemajetkové újmy za pomoci diagnózy oboustranné hluchoty, nicméně není vyloučeno, že další znalý lékař by i tento závěr potvrdil.
30. Zcela odlišná hodnocení jednotlivých lékařů obsažená v lékařských zprávách založila nutnost skutkový stav více ozřejmit. Důkazní břemeno spočívající ve zjištění skutkového stavu vylučujícího pochybnosti zde leželo na správním orgánu. Bylo proto na žalovaném, aby buď konfrontoval znalecký ústav v podrobnějším rozsahu s jednotlivými lékařskými zprávami, či přímo vyzval dva nejvíce si odporující znalce (MUDr. F. a MUDr. U.) k ústnímu vyjádření konanému před správním orgánem s možnou účastí žalobkyně. Pokud by ani poté nebyl náležitě skutkový stav zjištěn, nezbývalo, než zadat revizní znalecký posudek. Správní orgány však takové kroky nečinily a tím zatížily správní řízení vadou, která pro rozsah doplnění dokazování nemůže být zhojena v řízení před soudem.
31. Pokud jde o ztrátu zdravotní způsobilosti žalobkyně k výkonu služby, jde jistě o samostatná řízení (jak uvedl žalovaný v napadeném rozhodnutí), nicméně dle soudu nelze zjištění o zdravotním stavu získaná z obou řízení oddělovat. Pakliže žalobkyně ztratila zdravotní způsobilost, bylo nutné dostatečně prokázat, že se tak nestalo v souvislosti s pracovním úrazem (tím spíše, pokud závěry lékařského posudku zkoumajícího způsobilost žalobkyně zmiňují služební úraz). I přesto, že žalovaný uvádí, že žalobkyně ztratila zdravotní způsobilost pro chronický cervikokraniální syndrom, z lékařského posudku toto jednoznačně nevyplývá. Tato diagnóza je sice uvedena v závěru, avšak spolu s ní též stav po distorzi krční páteře po služebním úrazu. Krajský soud z ničeho nenabyl přesvědčení, že by bylo vyloučeno, že cervikokraniální syndrom není důsledek pracovního úrazu, ani to, že stav žalobkyně je ustálen. Nelze si nevšimnout, že dřívější lékařské zprávy mají vyšší frekvenci, než zprávy aktuálnější. Rovněž při vyšetření v Olomouci žalobkyně sama uvedla, že na ORL už si ji nepozvali, na neurologii si ji taky nepozvali; invalidní důchod jí přiznán nebyl, neboť byl shledán pouze 20 % stupeň postižení.
32. Žalovanému pro důsledné zjištění skutkového stavu nic nebrání v tom, aby si vyžádal další zprávy (ČSSZ, Úřad práce) osvětlující aktuální situaci žalobkyně. Žalovaný bude muset osvětlit skutečný zdravotní stav žalobkyně tím, že odstraní pochybnosti vycházející z protichůdných znaleckých posudků, kdy jeden znalec vycházel pouze

z lékařských zpráv a znalecký ústav tyto zprávy zase téměř nehodnotil. Pokud v dalším řízení dospěje žalovaný k závěru, že v souvislosti s pracovním úrazem trpí žalobkyně ztížením společenského uplatnění, bude dále zkoumat rozsah tohoto ztížení v jejím běžném/pracovním životě a zabývat se spravedlivým odškodněním. Výši případného odškodnění určí žalovaný též v souladu se zásadou proporcionality a porovnáním s částkami odškodného za jiné pracovní úrazy. V případě, že bude prokázáno, že žalobkyně není omezena na běžném způsobu života, nemůže obstát nárok na náhradu za ztížení společenského uplatnění ve výši milionu korun. Pokud žalovaný dospěje i po doplnění dokazování opětovně k tomu, že zdravotní stav žalobkyně nemá souvislost s pracovním úrazem, v dalším rozhodnutí uvede, z čeho má toto za prokázané.

V. Závěr a náklady řízení

33. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud žalobu shledal důvodnou, proto napadené rozhodnutí žalovaného zrušil pro nutnost doplnění zjištění o skutkovém stavu (§ 76 odst. 1 písm. b/ s.ř.s.) a věc vrátil žalované k dalšímu řízení, jak vyplývá z výroku I. rozsudku. V dalším řízení jsou správní orgány vázány názorem soudu (§ 78 odst. 5 s.ř.s.).
34. O náhradě nákladů řízení (výrok II. rozsudku) bylo rozhodnuto v souladu s § 60 odst. 1 věta první s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Náklady žalobkyně, která měla ve věci úspěch, tvořila odměna právního zástupce, kterému soud přiznal 2 úkony právní služby po 3 100 Kč (převzetí věci a sepsání žaloby), tj. 6 200,-Kč, za 2 režijní paušály po 300,-Kč, tj. 600,-Kč, k tomu náležející 21% DPH (advokát je plátcem DPH), dle § 7, § 9 odst. 4 d), § 11 odst. 1 písm. a), d) a § 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif; tedy celkem 8 228 Kč.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 27. listopadu 2020

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu